

tret idag, idet der baade i Betænkningen og af den ærede Ordsfører er fremsat, at det for den tilkommende Tid ikke vilde være nogen synderlig Byrde eller nogen Byrde, der var værd at tale om for Landmanden, at have Hestehold, naar den aarlige Godtgjørelse derfor er 20 Rbd. Men nu maa det erindres, at 12 Rbd. i 1774 var, paa en Ubetydelighed nær, det Samme som 20 Rbd. er nu, og at Prisen paa Heste dengang jo vistnok var betydeligt lavere end den er nu. Tager man dernæst Hensyn til, at Folk ere gaede ind paa at overtage denne Byrde, som man har kaldt det, for en aarlig Betaling, som jo vel har været forskjellig paa de forskjellige Steder, men at der endogsaa er Folk, som have overtaget det for 12 Rbd. om Aaret, altsaa for den samme Betaling, som hidtil har været præsteret af Regjeringen, og naar man erindrer, at de Folk, som gaae ind paa en saadan Hazardcontract, dog ikke gjøre det, uden at de have deres Fordeel derved, uden at de vel have overvejet, hvad de gjøre, og uden at det er saa temmelig klart for dem, at de vel kunne staae sig ved en saadan Contract, saa mener jeg, at, naar man vil tage Spørgsmaalet med Hensyn til disse forskjellige Momenter, saa vil det nok omtrent reducere sig til, at der i Gjennemsnit ingen synderlige Byrde har fundet Sted. Men, skulde jeg virkelig feile noget i den Anskuelse, og skulde der i Fremtid dog have fundet nogen Byrde Sted for Sædegaardene — thi jeg maa atter bede bemærket, at det er navnlig Hoved- og Sædegaardene, hvortil jeg refererer mig — saa er det altsaa gavnligt for de hidtilværende Hesteudredere, at de nu blive frie for denne Byrde; men de blive ikke blot frie for denne Byrde, men der skal desuden præsteres en Betaling. Jeg maa dertil erindre, hvad jeg allerede tidligere løseligt anførte, at Hestene ere betalte; Hestene ere virkelig ifølge Frd. 1774 betalte. Der siges udtrykkelig i § 30: „men, skeer en saadan Aflevering efterat de første 6 Aar ere forløbne, da, som Hestene allerede ere betalte, leveres de uden videre Godtgjørelse“. Der siges altsaa udtrykkelig i Forordningen: Hestene ere betalte, Hestene ere forud betalte; thi her er Tale om Tiden efter de 6 første Aar efter at

Betalingen af de 6 Rbd. har fundet Sted; altsaa, Hestene ere forudbetalte. Det forekommer mig ogsaa, saavidt jeg kan skjønne, at Motiverne til Lovforslaget i Grunden anerkjende det; thi, naar der i Motiverne Pag. 15 tales om, at der vel kunde være Spørgsmaal om en Udreder, alene af den Grund, at han har stillet en Hest i 1849, skal kunne oppebære Remonteringspenge ogsaa for 1850, og det, uagtet han ikke i det sidstnævnte Aar har stillet nogen ny Hest, saa gaaer man altsaa her ud fra, at Udrederen, naar han har stillet sin Hest i 1849, ikke har nogen Ret til Remonteringspenge i 1850, naar Udredningen herefter skulde falde bort; det kan da, idet man er gaaet ud fra den Anskuelse, at Hestene ere forudbetalte, ikke være Andet, end at, naar der udredes i Erstatning for den tabte Hest Saameget, som den forrige Hest var taxeret til, dette da ikke er Erstatning for den tabte Hest, men Betaling for den nye Hest. Det forekommer mig ogsaa, at det Samme udtaler sig udtrykkelig i den høitærede Krigsministers Circulaire af 8de August 1849, hvor det er overladt til Hesteudrederne at vælge imellem at erholde udbetalt Taxationssummen for den tabte eller casferede Hest og da stille en ny Hest eller modtage en Erstatningshest, som blev stillet af Militairretaten, hvorved Nummeret imidlertid var blevet besat af Militairretaten, hvis Eiendom Hesten da skulde vedblive at være. Hesten er altsaa ikke betalt af Udrederen, den er stillet af Militairretaten og følgelig var den forrige Hest, som er falden, altsaa forud betalt. Jeg skjønner heller ikke, at Lovforslaget egentlig gaaer ud fra, at Udrederne hidtil have havt nogen Ret til Erstatning for de faldne Heste. Men, saavidt jeg har opfattet det, gaaer man ud fra, at det er billigt, at en sliq Erstatning finder Sted. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, hvorledes denne Villighed stiller sig. Efter Lovforslaget er der aldeles ingen Forskjel gjort paa de forskjellige Categorier, der er aldeles ingen Forskjel gjort paa de 2 meget vigtige Categorier, som opstilles i Forordningen af 1774, der er aldeles ingen Forskjel gjort mellem Præstegaardene og Hovedgaardene. Med Hensyn til dem, der have stillet Heste 1848 og senere atter have maattet stille Heste,